УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

10. мај 2018. године

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

„Лична имена у *Поменику манастира Дечана* (XVI–XX век): палеографска, ономастичка и језичка анализа" кандидата Југославе Ракић и ментора проф. др Александра Милановића

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. *Датум и орган који је именовао комисију*:

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду 15. марта 2017. године Одлуком Бр. 736/1 образовало је Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације Југославе Ракић „Лична имена у *Поменику манастира Дечана* (XVI–XX век): палеографска, ономастична и језичка анализа"

2. *Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:*

1. Ментор: др Александар Милановић, ванредни професор, српски језик, 20014, Филолошки факултет Универзитета у Београду
2. др Виктор Савић, доцент, српски језик, 2015, Филолошки факултет Универзитета у Београду
3. др Јелица Стојановић, редовни професор, српски језик, 2012, Филолошки факултет у Никшићу

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Југослава Ракић је рођена 1987. године у Прилужју. Основну школу завршила је у Прилужју, а средњу медицинску школу у Косовској Митровици. На Катедри за српски

језик и књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Приштини са седиштем у Косовској Митровици завршила је основне студије 2011. године, са просечном оценом 9,02. На Филолошком факултету у Београду 2012. године уписала је докторске студије, модул: српски језик. Положила је све испите на докторским студијама и стекла 120 ЕСПБ.

Године 2012. примљена је најпре у звање сарадника у настави, затим од 2014. у звање асистента за ужу научну област Савремени српски језик на Катедри за српски језик и књижевност на предметима: Синтакса српског језика 1, Синтакса српског језика 2, Синтакса реченице српског језика, Морфосинтакса српског језика, Савремени српски језик 1 и Савремени српски језик 2. У периоду од 2013. до 2015. године била је секретар Катедре за српски језик и књижевност.

Од 2015. године ангажована је као асистент на предметима из дијахроније: Старословенски језик 1 и 2, Историја српског књижевног језика, Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Упоредна граматика словенских језика, Методика наставе српског језика и књижевности и Методика наставе српске књижевности и језика (хоспитовање).

Учестовала је на више научних скупова (Ниш, Косовска Митровица, Пале, Подгорица).

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Ракић, Ј. (2014). „Падежни систем у говору Прилужја“, *Радови Филозофског факултета, Филолошке науке*, бр. 16, књига 1/2, Пале: Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 797–810.

Ракић, Ј. (2016). „Употреба аориста и имперфекта у приповеткама Григорија Божовића“, *Зборник радова са научне конференције „Поетика Григорија Божовића“*, Косовска Митровица – Зубин Поток.

У штампи:

Ракић, Ј. (2017). „Лична имена од основе *вук*- у Поменику манастира Дечана (XVI–XX)“, *„Наука без граница“ - Међународни научни скуп у организацији Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици*, Косовска Митровица 21–22. септембар 2017. године.

Ракић, Ј. (2017). „Словенска имена у Поменику манастира Дечана (XVI–XX)“, *Други међународни научни скуп „Српско језичко и књижевно насљеђе на простору данашње Црне Горе – српски језик и књижевнсот данас“*, Подгорица, 26–28. мај 2017. године.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, Комисија сматра да кандидаткиња Југослава Ракић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА
НАПОМЕНА:

За ментора је предложен др Александар Милановић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за српски језик са јужнословенским језицима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

Кратка историја српског књижевног језика, Београд: Завод за уџбенике, 2004, 2006, 2010.

Језик весма полезан, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2013.

Језик Јована Суботића, Београд: Чигоја штампа - Филолошки факултет, 2014.
„Вук Караџић у Друштву српске словесности“, у: *Књижевности језик у Друштву српске словесности* (ур. Злата Бојовић), Београд: Српска академија наука и уметности, 2017, 31–45.

„Развој српске терминолошке мисли у 19. веку: допринос Лазе Костића“, у: *Словенска терминологија данас* (ур. Предраг Пипер и Владан Јовановић), Београд: Српска академија наука и уметности, 2017, 317–330.

Комисија сматра да др Александар Милановић, ванредни професор, испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област српски језик, историја српског језика.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. *формулације назива тезе (наслова)*

Комисија закључује да је назив дисертације „Лична имена у *Поменику манастира Дечана* (XVI–XX век): палеографска, ономастична и језичка анализа” прикладан и да адекватно репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. *предмета (проблема) истраживања*

У питању је недовољно истражен, а значајан споменик за историју српског језика и дијахронијску ономастику, па би подаци и закључци из дисертације требало значајно да употпуне сазнања из ових лингвистичких дисциплина.

Предмет истраживања

Предмет дисертације представља *Поменик манастира Дечана*, односно

палеографска, ономастичка и језичка анализа Поменика. *Поменик манастира Дечана* (*Проскомидија манастира Дечана*), први од два поменика овог манастира, припада Збирци дечанских рукописа, за коју је Мирјана Шакота урадила инвентар објављен 1956. године, који садржи 165 књига. Поменик је настао у манастиру Високи Дечани у периоду од 1595. до 1938. године. Конзервиран је у Републичком заводу за заштиту културе у Београду. Поменик се данас чува у трезору Археографског одељења Народне библиотеке Србије.

Претпоставља се да је Поменик имао 20 свешчица (колико је и сачувано), када је установљен 1595. године. Осим прве и последње свеске, друге свеске нису обележене, вероватно због тога што су листови, када су повезивани, били празни, односно само са уобичајеним заглављима и рубрикама који иду уобичајеним редоследом који није смео бити поремећен, а који су монаси знали.

Повез Поменика је рестауриран. Старе даске су замењене новим. Фрагментарно је сачувана мркосмеђа орнаментирана кожа старог повеза која је налепљена на нову. Основа кожног повеза је концентрични правоугаони простор украшен орнаментима флоралног мотива: четворолисним цветовима, криновима и лозицама који се пружају дужином оквира. Сачувани фрагменти повеза су из времена настанка рукописа. Поменик има 151 лист (435x285 мм), али није испуњен на свим страницама.Потпуно су празне 33 стране. Основни текст је организован у два ступца (310x135/145 мм) и 24 реда, каснији додаци су различито уписивани. Приликом преповезивања листови су обрезани.

Имена су у Поменик уписивана по различитим категоријама. Под неким од тих категорија нису уписивана само имена људи који су имали ту титулу, већ су накнадно други писари дописивали и имена под другим титулама. На пример, помињу се архимандрити, монахиња, презвитер и одабаша. Такође су на многим местима предвиђеним за свештенство уписивана и световна мушка и женска имена заједно, нарочито у каснијем периоду.

Имена се наводе по уобичајеној поменичкој формули, са почетком устаљеним код свих поменика. Овакав почетак, исто као у свим поменицима, захтева допуну у акузативу једнине, али ово правило на појединим местима није испоштовано, па су понегде имена записивана у номинативу једнине.

У првом делу рада биће представљене палеографске одлике писара Поменика, што ће помоћи да се најпре одреди број писара, као и време када је који писар уписивао имена. Та анализа ће омогућити и да проширимо сазнања о палеографским процесима у историји српског језика, тј. о морфологији слова на разним просторима у дијахронији. У овом прилично дугом периоду настајања Поменика, словни облици су прошли кроз различите фазе развоја писма карактеристичне за читав овај период настанка. Поменици су у том смислу изузетно значајни јер садрже записе из различитих простора и времена. Велики

број писара је писао поменике, те они садрже значајан број различитих облика слова, почев од устава до великог броја брзописних варијанти. С обзиром на већи број писара, различитих типова писма кроз векове на једном месту, може се наћи велики број типова слова, што знатно може употпунити слику у српској палеографији. Уз то, у Поменику постоји већи број топонима јер су.писари најчешће на маргинама поменика уписивали место где је вршено уписивање имена, што ће помоћи при повезивању имена са одређеним подручјем и поређењу са историјском сликом, тј. историјском прегледу имена са одређеног подручја. У неколико случајева на маргинама је уписана година, што ће такође помоћи у одређивању времена када су имена уписивана. Поређењем уписане године, боје мастила и рукописа може се са доста поуздано одредити време и место када су и где уписивана имена. Још један значајан разлог описа палеографије у овом Поменику је што оваква анализа поменика код нас углавном није рађена, иако је палеографија оваквих текстова веома важна.

Кандидат ће проучавати имена у Дечанском поменику са различитих аспеката који подразумевају поделе и поређења по различитим семантичким критеријумима и творбеним моделима. Посебан предмет истраживања биће ономастичка анализа имена с циљем да се открије и представи права антропонимијска слика на српској територији у прилично дугом периоду од краја 16. до готово средине 20. века. То је заправо период турске владавине, ако се зна да је манастир под турском влашћу био од 1455. године до почетка 20. века.

У посебном одељку анализираће се имена сврстана под категорију *остало*, односно имена турског, италијанског, руског, мађарског и сл. порекла и имена чије је порекло непотврђено. Предмет рада укључује и истраживање адаптације имена из грчког, али и из других језика. Биће анализирана и фонетска, морофолошка и деривациона адаптација имена, а у посебном одељку биће анализирана грчка и грцизирана имена која су, пролазећи кроз народни филтер, била или окрњена или знатно измењена, односно која су понародњена.

Ономастички подаци често спадају у најстарија и најпоузданија језичка сведочанства о променама и кретањима становништва, а понекад су управо ти подаци једини трагови несталих народа, спомени из времена о коме није остало никаквих писаних трагова, чак ни остатака материјалне културе. Осим тог значаја, може се рећи да се нарочити значај сачуваних старих културних споменика огледа у очувању и сагледавању српске духовности и културе на Косову и Метохији.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања подобан својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у области дисертације.

3. *Библиографија прелиминарних истраживања*

Кандидаткиња Југослава Ракић приложила је прелиминарну библиографију са више од 70 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице које је кандидаткиња навела као најзначајније за истраживање:

БИБЛИОГРАФИЈА
I ПРИМАРНА ЛИТЕРАТУРА

1. Богдановић, Д. (1980). *Историја старе српске књижевности*, Београд: Српска књижевна задруга.
2. Богдановић, Д. (1985). *Књига о Косову.* Београд: САНУ.
3. Богдановић, Д. *Инвентар ћирилских рукописа у Југославији* (*XI–XVII*). Београд.
4. Богдановић, Д. (1997). *Развој ћирилског писма у Србији до XV века*. У: Студије из старе српске књижевности, Београд.
5. Богдановић, Д. и др. (2011). *Опис ћирилских рукописних књига манастира Високи Дечана* (*књ. прва*). Београд: НБС.
6. Бојовић, Д. (2007). *Уништавање рукописног књижевног наслеђа и манастирских библиотека на Косову и Метохији*у зборнику: *Друштво и култура Срба Косова и Метохије.* Косовска Митровица, Филозофски факултет, 159–171.
7. Вавић Грос, З. (2013). *Презимена су чувари нашег језика*. Нови Сад: Прометеј
8. Грковић, Ј. (1986). *Софијска служба Светом Сави (палеографска, ортографска и језичка испитивања)*, Нови Сад: Филозофски факултет у Новом Саду, Институт за јужнословенске језике.
9. Грковић, М. (1986). *Речник имена Бањског, Дечанског и Призренског властелинства у XIV веку*. Београд: Народна књига.
10. Грковић, М. (2001). *Антропонимија и топонимија*. У: Милош Мацура (ур.) Насеља и становништво области Бранковића, Демографски зборник, књ. VI, Београд: САНУ, Службени гласник, 616–745.
11. Грковић, М. (2004). *Историјски пут српског именослова*. Предавања из историје језика, Нови Сад: Филозофски факултет.
12. Грковић, М. (1983). *Имена у Дечанским хрисовуљама*. Нови Сад: Филозофски факултет у Новом Саду, Институт за јужнословенске језике.
13. Грковић, М. (2004). *Прва хрисовуља манастира Дечани*. Београд: Центар за очување наслеђа Косова и Метохије: Архив Србије; Дечани: Српски православни

манастир Високи Дечани, Приштина (Београд): Музеј.
14. Грковић, М. (1977). *Речник личних имена код Срба*. Београд: Вук Караџић.
15. Грковић, М. (1993). *Језик Псалтира из штампарије Црнојевића*. Подгорица: Црногорска академија наука и умјетности.
16. Гроздановић-Пајић, М., Станковић, Р. (1995). *Рукописне књиге манастира Високи Дечани – водени знаци и датирање* (*књ. друга*). Београд: НБС.
17. Грујић, Р., *Промена имена при монашењу код средњовековних Срба*, Гласник Скопског научног друштва (Скопље) 11, 1932, 239–240.
18. Гура, А. (2005). *Симболика животиња у словенској народној традицији*. Београд.
19. Даниловић, Д. *Стари српски поменици*. У: Старине Косова и Метохије, бр. 10, Београд, 37–48.
20. Драгин, Н. (2013).*Споменици српскословенске писмености.* Нови Сад: Тиски цвет.
21. Ђорђић, П. (1987). *Историја српске ћирилице*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
22. Ђорђић, П. (1975). *Старословенски језик*, Нови Сад: Матица српска.
23. Ивић, П., Јерковић, В. (1982). *Палеографски опис и правопис дечанских хрисовуља*, Нови Сад.
24. Ивић, П. (1998). *Преглед историје српског језика*. Сремски Карловци−Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
25. Ивић, П. (2008). Студије из српске средњовековне писмености (прир. Ј. Грковић-Мејџор), Целокупна дела Павла Ивића VI (ред. М. Радовановић), Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
26. Јерковић, В. (1983). *Српска Александрида, Академијин рукопис (бр. 352), Палеографска, ортографска и језичка истраживања*, Београд.
27. Јовановић, Г. (1987). „Старосрпска антропонимија у *Јаничаровим успоменама* или *Турској хроници* Константина Михајловића из Островице (на основу најстаријег пољског и чешког рукописа из XVI в.).“ САНУ, Научни скупови, књ. XXXVII, Одељење језика и књижевности, књ. 7, Београд.
28. Јовановић, Г. (1996). *Дистрибуција хришћанских имена на поседима дечанског властелинства*. САНУ, Одељење језика и књижевности, Одбор за ономастику, Ономатолошки прилози, књ. XII. Београд.
29. Јовановић, Г. (2009). „Антропонимијски материјал у *Рјечнику из књижевних*

старина српских Ђуре Даничића“, МСЦ, Научни састанак слависта у Вукове дане, 38/1, Београд.

30. Јовановић, Г. (2011). „Из српске и пољске средњовековне хришћанске антропонимије“, Научни састанак слависта у Вукове дане, 40/1, Београд, 221–232.
31. Јовићевић, Р. (1992). *Лична имена у старословенском језику*. Београд: Филолошки факултет.
32. Комлушки, Д. (2003). *Средњовековни манастири и цркве у* Србији. Београд: Службени гласник.
33. Кончаревић, К. (2006). *Језик и православна духовност*. Студије из лингвистике и теологије језика, Крагујевац: Каленић.
34. *Манастир Високи Дечани* (*историја – ризница, монаштво, архитектура, живопис*). (2015), приредили дечански монаси, Дечани.
35. Марковић, В. (1995). *Православно монаштво и манастири у средњевековној Србији*. Београд – Крагујевац: Каленић.
36. Милановић (2010). *Кратка историја српског књижевног језика*. Београд: Завод за уџбенике.
37. Милеуснић, С. (2004). *Српски манастири од Хиландара до Либертвила*, Београд: Српска књижевна задруга.
38. Милосављевић, П. (2006). *Српска писма*. Бањалука: Мирослав.
39. Милутиновић, Б. (2000). *Помоћне историјске науке*. Ниш: Пеликан принт.
40. Николић, С. (2008). *Старословенски језик.* Београд: Бард-фин, Бањалука: Романов. 2008.
41. Новаков, Д. (2009). *Филолошка и ономастичка анализа Поменика манастира Крушедола (XVI век*). Београд: Филолошки факултет.
42. Новаков, Д. (2014). *Неке дијалекатске особине у четири стара српска поменика*. Археографски прилози 36 (83–93), Београд: Народна библиотека Србије, Одељење за археографију.
43. Новаковић, С. (1875). *Српски поменици XV–XVIII века*. Београд: Гласник српског ученог друштва, књига XLII.
44. Новаковић, С. (1895). *Пчињски поменик*. У: *Споменик СКА* бр. XXIX, Београд.
45. Пешикан, М. (1983). *Зетско-хумско-рашка имена на почетку турског доба (Други*

*део).*Ономатолошки прикази IV, Београд: САНУ, Одељење језика и књижевности. Милица Грковић, Речник имена бањског, дечанског и призренског властелинства у 14. веку. Београд: Народна књига.

46. Пипер, П. (2009). *Увод у славистику 1*. Београд: Завод за уџбенике.

47. Поломац, В. (2010). „Неке теоријско-методолошке напомене о ономастичким истраживањима српских средњовековних поменика“. *Српски језик – студије српске и словенске*, 15/1–2, Београд, 491–501.
48. Поломац, В. (2010). *Неколико напомена о личним именима у поменику непознатог манастира липљанске епископије*. Международна научна конференция: Проблеми на балканското и славянското езикознание, 14–15 ноември 2008. г. Велико Тярново.
49. Ракић, З. (2013). *Димитрије Даскал – српски писар и илуминатор друге половине XVI века*. Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, 2013. 163–178.
50. Ристић, С. (1864). *Дечански споменици*. Београд.

51. Рогић, П. (1956). *Име као предмет антропонимијских истраживања,* Питање књижевног језика III, Сарајево. 45–52.

52. Рогић П. (1962/63). „Патронимијски речник или ономастикон као крајњи циљ ономастичких истраживања“. *Језик*, 2, Загреб. 33–39.

53. Станојевић, С. (1928/29). *Лична имена и народност у Србији средњега века*. Јужнословенски филолог, Београд.

54. Станојевић, С. *Српски архиепископи од Саве II до Данила II 1263–1326*.

55. Стојановић, Љ. (1903) *Стари српски записи и натписи*, Зборник за историју, језик и књижевност српскога народа, прво одељење, књига II, Београд: Краљевска академија.

56. Стојановић, Ј. (2002). *Ортографија и језик Бјелопољског четворојеванђеља* (*13/14. вијек*). Подгорица: Универзитет Црне Горе.

57. Стојановић, Ј. (2006). *Неке правописне и фонетске карактеристике Бјелопољског четворојеванђеља (у контексту осталих српскословенских споменика)*. Научни скуп Средње Полимље и Потарје као истраживачки проблем, Пљевља: Гласник завичајног музеја, књ. 5.

58. Стојановић, Ј. (2011). *Путевима српског језика и ћирилице*, Никшић: Издавачки центар Матице српске Друштва чланова у Црној Гори.

59. Стојановић, Ј. (2012). *Лична имена по називима биљака и животиња у старим*

српским споменицима (*Пивски поменик, Поменик Хоче, Морачки поменик*). Међународни научни скуп – Српско језичко наслеђе на простору данашње Црне Горе и српски језик данас, Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори – Матица српска у Новом Саду, Херцег Нови.

60. Стојановић, Ј. (2012). *Сложена лична имена у старим српским поменицима* (*Морачком, Пивском и Поменику Хоче*), Научни скуп – На извору Вукова језика, Жабљак.
61. Стојановић, Ј. (2012). *Словенска лична имена у старим српским поменицима* (*Морачком, Пивском и Поменику Хоче 16–19. вијека*), Српско језичко наслеђе на мултикултуралном простору Баната. Темишвар.
62. Стојановић, Ј. (2013). *Словенска и хришћанска имена у Пивском поменику и Поменику Хоче*. Научни скуп „Професор доктор Гордана Јовановић“, Митолошки зборник 29, Центар за митолошке студије Србије, Рача, 163–195.
63. Стојановић, Ј. (2014). *Лична имена у споменицима са простора Босне и Херцеговине до краја 15. Вијека*. Зборник радова са научног скупа –Наука и глобализација (Пале, 17–19. мај, 2013), Књига 8, том 1/2, Пале.
64. Стојановић, Ј. (2014). „Лична имена од основе вук- у старим српским поменицима и везивање „вука“ за култ Светог Саве код Срба“. *Слово,* 43–44.
65. Тодић, Б. (2002). *Сопћански поменик*. Саопштења, XXXIV, 279–292.
66. Трифуновић,Ђ. (1974). *Азбучник српских средњовековних књижевних појмова*. Београд: Вук Караџић.
67. Ћоровић, В. (2005). *Историја Срба*, Подгорица – Београд – Ријека: Октоих − Нова књига − Лео комерц.
68. Хиландарац, Д. (2009). *Именословци*, Београд: Отачник, часопис за светоотачку праксу и теорију, година III, свеска 1, 266-273.
69. Цернић, Л., Јовановић-Стипчевић, Б., Мано-Зиси, К. (2012). *Опис ћирилских рукописних књига манастира Високи Дечани* (*књ. трећа*). Палеографски албум, Београд: НБС.
70. Шимундић, М. (1973). *Значења најстаријих словенских особних имена*, Часопис за згодовино и народописје. Марибор). 14–46.
71. Шипка, М., Клајн, И. (2011). *Име моје и твоје*. Нови Сад: Прометеј.

1. *Циљеви истраживања*

Циљеви истраживања Југославе Ракић биће проширивање фонда информација из

више дијахронијских србистичких дисциплина: дијахронијске тј. историјске графије, ортографије, фонетике, морфологије и дериватологије, а пре свега из дијахронијске тј. историјске ономастике и семантике. У делу истраживања који се односи на методолошки приступ проблему биће формулисани предмет, циљ, методе, задаци, хипотезе и значај дисертације Југославе Ракић. У оквиру овог дела дисертације биће постављени следећи задаци: класификација имена према етимологији и семантици; утврђивање односа и фреквенције словенских, хришћанских и других несловенских имена и сагледавање резултата истраживања ова три слоја антропонимије кроз призму историјског развитка српског антропонимијског система; утврђивање односа словенских и несловенских имена код сваког писара појединачно и утврђивање стања тог односа по периодима с обзиром на дуг период настанка; утврђивање односа варијанти мушких и женских имена у Поменику; утврђивање односа простих и сложених имена; утврђивање односа словенских и несловенских основа; анализа забележених патронима.

У посебном поглављу биће урађена класификација и анализа имена према етимолошком и различитим семантичким критеријумима, а најпре на словенска, хришћанска и остала, према моделу Милице Грковић (што ће послужити као основно полазиште). Затим ће унутар ових категорија имена бити подељена према различитим критеријумима. У оквиру хришћанских имена у посебном поглављу биће анализирана монашка имена. Словенска имена ће бити анализирана и класификована према семантичком критеријуму, затим према критеријуму структурног образовања. За нека питања која нису обухваћена радом Милице Грковић као модел ће послужити други радови који су посвећени сложеним именима, адаптацији имена из грчког језика итд. Ономастичком анализом биће обухваћени и патроними забележени у грађи.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА
НАПОМЕНА:

На основу свих наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидаткиња Југослава Ракић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области српски језик, историја српског језика.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Александар Милановић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности

кандидаткиње Југославе Ракић и предложене теме докторске дисертације: „Лична имена у *Поменику манастира Дечана* (XVI–XX век): палеографска, ономастичка и језичка анализа”, а да се за ментора именује др Александар Милановић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Александар Милановић, ванредни професор,
Филолошки факултет у Београду

др Виктор Савић, доцент,
Филолошки факултет у Београду

Јелица Стојановић, редовни професор,
Филолошки факултет у Никшићу